

rende organ, som kan tage fat om hovedstadens problemer og strategiske udviklingsmuligheder.

Venstre kan derfor støtte perspektivet i en samarbejdsplatform, hvis opgavesammensætningen vel at mærke afspejler det strategiske sigte på at udvikle hovedstadsregionen som et stærkt kraftcenter i Nordeuropa.

Venstre må desværre konstatere, at regeringens forslag til en styrkelse af hovedstadsområdet ikke formår at imødekomme hovedstadsregionens behov for et strategisk samarbejdsforum.

Først og fremmest lægger regeringen op til, at der sker en centralisering af beslutningsprocessen på mange områder. På eksempelvis regionplanområdet indebærer forslaget, at den amtslige regionalplanlægning nu flyttes op til Hovedstadens Udviklingsråd (HU). Her ønsker Venstre i stedet, at behovet for koordinering på tværs af hovedstadsområdets amtsgrænser løses ved, at HU's kompetence på regionplanområdet koncentrerer om de særlige beføjelser, miljøministeren har omkring hovedstadsområdet samt det koordinerende arbejde, der allerede finder sted de 5 regioner imellem. Der sikres altså en fortsat koordinering af den regionale planlægning de 5 enheder imellem, men regionplankompetencen bevares i de 5 enheder. Forslaget vil indebære, at miljøministeren fremover vil have samme beføjelser over for hovedstadsområdet som over for resten af landet.

Centraliseringen har desuden en negativ indflydelse på demokratiet for borgerne i hovedstadsområdet. En række beslutninger med direkte relevans for den enkelte borger skal nu afgøres af et indirekte valgt råd. Desuden oprettes et såkaldt landzoneudvalg, hvorved indirekte valgte politikere skal udpege et udvalg bestående af indirekte valgte politikere, som skal træffe borgerrettede myndighedsbeslutninger.

Venstre har i forhandlingerne arbejdet ihærdigt for at koble Opgavekommissionens forslag om decentralisering på forskellige områder til forslaget om et udviklingsråd. Opgavekommissionen foreslår bl.a., at landzonekompetencen overflyttes fra amtskommunerne til kommunerne. Venstre har tidligere i dette folketingsår den 18. november 1998 sammen med bl.a. Det Konservative Folkeparti fremsat forslag til folketingsbeslutning om regelforenklning gennem overførelse af landzonekompetencen til kommunerne (beslutningsforslag nr. B 54). En overførelse af landzonekompetencen til kommunalt regi-

vil medvirke til, at det strategiske sigte bibeholdes i HU. Det er unægtelig svært at se det strategiske udviklingspotentiale hos en myndighed, der skal behandle hen ved 1000 landzonesager om året helt ned på detailniveau. Dertil kommer en berettiget frygt for, at der i afgørelsen af landzonesager vil ske en glidning i retning af flere administrative afgørelser på bekostning af den politiske udvalgsbehandling.

Desuden ønsker Venstre, at HU fra starten kun pålægges opgaver, hvor et særlig stærkt koordineringsbehov gør sig gældende som f.eks. trafik og Øresundssamarbejdet. Med lovforslagets formuleringer er der åbnet en bred ladeport for, at HU på lidt længere sigt kan påtage sig en række opgaver, hvor der ikke nødvendigvis er et stærkt koordineringsbehov de 5 hovedstadsregioner imellem. Dermed vil HU hurtigt udvikle sig til en nutidig kopi af Hovedstadsrådet, hvor beslutningskraften var omvendt proportional med ambitionerne.

På samme måde bør antallet af områder, hvor HU kan yde lån og tilskud til fremme af forskellige initiativer, begrænses til områder, hvor et særligt koordineringsbehov gør sig gældende. Som et minimum bør stemmewægten i HU for at træffe beslutninger af væsentlig rækkevidde ændres fra 7 til 8. Dermed skal mindst 4 af enhederne være enige, før større forslag gennemføres. Det vil svare til HT-modellen, hvor der skal 4 af 5 medlemmer i bestyrelsen til at træffe større beslutninger.

Venstre er desuden stærkt bekymret over, at en række meget vellykkede frivillige samarbejdsfora går en meget usikker fremtid i møde. Gennem organisationer som eksempelvis Copenhagen Capacity og Wonderful Copenhagen er der i dag et tæt samarbejde mellem erhvervslivet i hovedstadsområdet og områdets kommuner og amtskommuner. Tillige bidrager erhvervslivet til finansieringen af flere af disse frivillige samarbejder. Det er usikkert, hvorvidt erhvervslivet fortsat vil bidrage, hvis flere af disse samarbejder bliver en del af det politiske spil i HU og styringen som følge heraf centraliseres.

Venstre mener afslutningsvis, at forslaget til etablering af Hovedstadens Udviklingsråd ikke vil imødekomme det behov for en dynamisk samarbejdsplatform, som hovedstadsområdet har fortjent. Der er tværtimod stor risiko for, at udviklingsrådet på flere områder vil komme til at fungere som en bureaukratisk bremsekloks for